

Crònica

ECONOMIA | 20/05/2022

"Els tipus d'interès pujaran tant com calgui: hi haurà costos significatius"

Set economistes repassen els problemes de l'economia mundial

Àlex Font Manté

🕒 3 min

Els premis Nobel Oliver Hart (esquerra) i Eric Maskin (dreta) flanquejant Anne Krueger i amb Jordi Galí en primer pla. FRANCESC MELCION

[Leer en castellano](#)

Reptes econòmics de present i de futur. En el context actual, organitzar una taula rodona titulada així és molt ambiciós. Si, a sobre, hi ha set

economistes convidats –dos d'ells premis Nobel–, encara més. Però la Barcelona School of Economics ho intenta: se'n surt perquè aconsegueix una sessió molt substanciosa. Però, malgrat l'expertesa de la moderadora, queda desendregada: hi ha massa problemes al món per abordar-los tots a l'hora. Des de qüestions estructurals com la globalització i la creixent desigualtat fins a la inflació desbocada d'avui dia.

Entre els Nobel convidats hi ha Eric Maskin, que arriba directe dels EUA perquè li van cancel·lar el vol el dia abans. Maskin avisa que en els últims 40 anys hi ha hagut "un augment dramàtic" de les desigualtats a tot arreu, des dels països desenvolupats fins als que estan en vies de ser-ho. "La distància entre els països pobres i els rics s'ha reduït, però a dins de cada país s'ha disparat". La seva conclusió és que, fins i tot en països com la Xina i l'Índia, que s'han beneficiat "enormement" de la globalització, un percentatge de la població sense cap educació es queda enrere. Una globalització, per cert, que "ni tan sols ha començat", apunta Jaume Ventura. "Estem molt lluny de veure que les fronteres nacionals no importen" fins i tot a dins de la UE, diu.

Ada Ferrer avisa que als països més desiguals els ciutadans es confessen menys alegres. Ferrer, de fet, explica que el grau d'insatisfacció té molta més correlació amb l'atur de cada país que no pas amb l'índex Gini (tradicionalment usat per mesurar les desigualtats). Per tant, advoca pels llocs de treball i el sistema educatiu com a claus per a tota la resta.

Els costos de la inflació

Arriba el moment de parlar de la inflació. Jordi Galí, assessor de bancs centrals, creu que en el mitjà termini la inflació podria caure al 2% (si no hi ha nous sotrats) i no creu que tornem al descontrol dels anys 60 o 70. Ara bé, avisa que domar la inflació no serà bonic. "Els bancs centrals no dubtaran en pujar els tipus tant com calgui. La situació és complicada i hi haurà costos significatius per tornar a tenir una inflació normal, però els bancs no dubtaran en generar aquests costos", sosté.

Tot el que canviarà la pujada de tipus d'interès que s'aproxima

Galí insinua que una recessió és inevitable, i remata: "No hi ha res que els bancs centrals puguin fer per suavitzar les recessions". Seria cosa dels governs això, però també tindran les mans lligades perquè la recaptació d'impostos caurà. Més tard, Ferrer alerta que les recessions "tenen un cost social molt elevat".

'Shareholder' versus 'stakeholder'

No té res a veure amb tot això, però un dels grans temes de la sessió és el rol de les empreses en la societat. El Nobel Oliver Hart dibuixa una mena de tercera via en el debat entre quin ha de ser l'objectiu prioritari de les empreses, cuidar dels seus accionistes (*shareholders*) o

dels grups que tenen al voltant, com els seus treballadors o la societat en què operen (*stakeholders*). Ell diu que els *shareholders* són la prioritat perquè les empreses "estan muntades així". Ara bé, "darrere de les empreses hi ha persones, i a aquestes no només els preocupen els diners". Hart acaba advocant perquè hi hagi més democratització i més participació dels accionistes a les empreses com a garantia que això acabarà tenint un impacte social positiu.

50 anys de la supremacia de l'accionista

La seva intervenció provoca nombroses objeccions entre el públic que es poden resumir en una que li fa arribar Galí: "És evident que hi ha gent a qui només li preocupen els diners. És molt perillós deixar les qüestions socials a les empreses".